

Verba ry

Joulu-Reema

4/2018

Sisällys

1. Puheenjohtajan tervehdys
2. Pääkirjoitus
3. Excuraportti
6. Opettajan pedagogiset opinnot: erään auskun kertomus
8. Opetusharjoittelijoiden haastattelu
10. Vihreät kuusikoristeet
12. Vaihto-opiskelijana Falunissa
16. Surullisia syyshaikuja
17. Resepti joulumuffineihin
18. Kuusikulmaiset lumihiutaleet
20. Päikkärietiketti
22. Fuksihaastattelu
24. Tuliko Tyrittyä? Ei hätää!

Seuraa Verbaa myös somessa!

Facebook
Verba ry

Instagram
Verba_ry

Sähköpostilista
Verbapapa

Nettisivut
Verba.fi

Syys- + Joulu-Reema 2018 (c) Verba ry

Päätöimittajat: Veera Asukas, Janina Ikäheimo

Taitto: Janina Ikäheimo

Kirjoittajat: Veera Asukas, Roosa Heinonen, Janina Ikäheimo, Joni Jäntti, Lotta Kauppi, Kimi Kyllönen, Sara Latvala, Tytti Latvamäki-Järvensivu, Matias Ruonala, Joonas Uusitalo

Kansikuva: Janina Ikäheimo

Paino: Juvenes Print

Puheenjohtajan joulutervehdys

Hyvää joulun odotusta sinulle, rakas verbalainen!

Vuosi on pikkuhiljaa kään-
tymässä loppuaan kohti ja syksyn
stressitkin lienevät jo pian selätetty.
Vuodenvaihde tarkoittaa meille
puheenjohtajille myös yhtä isoa
asiaa: hallituskauden päättymistä ja
puheenjohtajavuoden loppumista.
Vuosi on ollut itselleni sekä antoisa,
että haastava ja realistina on todet-
tava vastapainoksi 'päivääkään en
vaihtaisi pois'-horinalle, että jokus-
en päivän vaihtaisin pois. Kuiten-
kin, kun vuotta katselee täältä
joulukuun paremmalta puolelta,
voi jo huokaista helpotuksesta ja
todeta hyvien hetkien määrän ylit-
tävän niiden kehnompien sum-
man. Viimeisessä puheenjohtajan
tervehdyksessä haluaisin kiittää
erinäisiä tahoja, jotka ovat tänä
vuonna auttaneet niin tilanteessa
kuin toisessakin.

Vuodesta erityiskiitos kuuluu
meidän ahkeralle ja taitavalle hal-
lituksellemme, jota ilman ei mitään
olisi saatu aikaan. Teidän inton-
ne tehdä tätä hommaa tarttui myös
väsyneimpinä hetkinä minuun ja
tekemisestä huomaa, että haluatte
antaa parhaan panoksenne aine-
järjestöllemme. Toinen iso kiitos

kuuluu tietenkin kaikille riviver-
balaisille ahkerasta tapahtumiin os-
allistumisesta ja jaloilla äänestämis-
estä: kiitos, että valitsette osallistua
tapahtumiimme kerta toisensa
jälkeen. Kiitoksia haluaisin myös
osoittaa muille humanistipuheen-
johtajille vertaistuesta ja ihan
konkreettisesta avusta tilanteen sitä
vaatiessa; olitte korvaamattomia.

Viimeinen kiitos ja samalla on-
nentoivotus kuuluu ensi vuoden
hallitukseen valituille: hieno päätös
ja kiitos, että haluatte olla rakenta-
massa toimivaa ainejärjestöä myös
vastaisuudessa.

Tavataan tapahtumissa
vastaisuudessakin, pidetään toi-
sistamme huolta ja ollaan kiltejä
toisillemme.

Halauksin ja jouluisin terveisin,

Roosa

Pääkirjoitus

Hei, hyvät lukijat ja tervetullo uuden upean Syys/Joulu-Reemasuper-hyperfuusion pariin! Tämä epäpyhä luomus syntyi kun aika jatkoi eteenpäin juoksemistaan sillä välin kun minä ja toinen päätoimittajamme Veera keskityimme Norssiin ja kasiluokkalaisten paimentamiseen, ja näinollen emme ehtineet luoda Syys-Reemaa. Nyt siis pitelet käsissäsi aivan uudenlaisista Reemaa, joka toivottavasti on aivan yhtä hyvä kuin kumpikin lehti olisi yksinään ollut.

Tämä syksy tuo mukanaan toisenkin muutoksen: minä ja Veera molemmat eläköidymme ainejärjestöhommiin. Sanomme siis Reemallekin soronoo, ja toivomme, että ensi vuonna Reeman parissa tulee työskentelemään taas uutta porukkaa jotka tuovat oman twistinsä rakkaaseen lehtemme. Itse työskentelin Reeman parissa kolme vuotta putkeen, joten lehdestä on muodostunut minulle melko rakas osa ainejärjestöämme. Viimeiset kaksi vuotta olen toimittanut tätä Veeran kanssa, ja olen ollut pääosin tyytyväinen tuotoksiimme. Ensi vuonna sitten uudet toimittajat ja uudet kujeet! Lehti on kyllä varmasti hyvissä käsissä, ja on hienoa, että joku haluaa jatkaa näin hienoa

perinnettä. Onnea tehtävään!

Haluaisin myös toivottaa kaikille lukijoille hyvää joulua ja onnellista uutta vuotta, toivottavasti saatte kaikki viettää juhlapyhänne juuri haluamallanne tavalla! Jouluisuutta tähän lehteen tuovat jouluisat reseptit, joulupuuhasivu, askarteluohjeet ja tietenkin joulua huokuva kansikuva.

Mukavia lukuhetkiä kaikille,

Janina Ikäheimo
Reema-vastaava

Heippa.

Veera Asukas
Reema-vastaava

Excursion

PERJANTAI

Excursion alkoi perinteiseen tapaan bussireissulla, jossa avatut sai tietoenkin juoda. Takapenkiltä raikasi klassikkoexcursionit, ja Arttu Wiskarin Mökkitie pärähti soimaan heti kun käännyimme tutulle soratielle. Välillä oma excudominamme Jasmin antoi ohjeita, joita luonnollisesti kuuliaisesti noudatimme koko excursion ajan. Kun auto kaartoi ikuisuudelta tuntuneen matkan jälkeen Kiimingin Reposelkään, tuntui kuin olisi kotiin tullut. Luvassa oli kaikkea jännää, kuten flunkyballia, beer pongia, saunomista, suunnistamista ja tutustumista. Kamat heitettiin äkkiä huoneisiin, ja sen jälkeen kokoonnuttiin ala-aulaan esittelemään itseämme tutun täytetyn hirven seurattessa tätä perinteistä excursion aloittavaa toimitusta. Tunnelma oli suoraan sanottuna katossa. Heti ensimmäisenä nautimme flunkyballista, joka oli oiva kilpailu heti alkuiltaan. Pallo lensi, pullo kaatui, ja tuomarille saatettiin jopa vähän nillittää. Tämän jälkeen päädyt-

Janina Ikäheimo ja Miika Peitso tiin vaan hengaillemaan, pelailemaan beer pongia ja tutustumaan muutamaan mukaan tarttuneeseen uuteen opiskelijaan sillä välin kun sauna lämpeni. Saunassa tällä kertaa kukaan ei tölväillyt, mikä teki minut melkoisen tyytyväiseksi. Tämän jälkeen keskityimme Sallan juomapeliin, jonka hullunkuristen tehtäväkorttien oli tarkoitus saada ihmisiä vähän irrottelemaan ja tekemään syvempää tuttavuutta.

Perjantain kaavasta paljastui saman tien se fakta, että jo syksyn alkutaipale oli kerryttänyt työ- ja opiskeluressi huolia,, jotka oli ensi tilassa poistettava. Tämä fakta heijastui myös monen excursion osal-

listujan kunnosta. Selkeitä tarkas-
ti tiettyihin aikoihin ja paikkoi-
hin liittyviä muistikuvia ei ole -
ilta pyöri kuin kuivausrummussa,
jossa beer pongia, flunkyballia,
bussikuskia ja Sallan juomapeliä
paiskotaan ja pyöritellään. Viimek-
si mainitusta ei meinannut tulla
yhtään mitään, koska eräs ei enää
nähty, mitä kortissa lukee, ja toin-
en ei enää hallinnut suomen kielen
lausumista. Ikuisuudelta tuntunut
juomapeli vedettiin kuitenkin
verenmaku suussa päätökseensä
kaikesta örvellyksestä ja poistu-
neista pelaajista välittämättä. Jos-
sain välissä siirryttiin perinteisiin
aamu kolmen sitseihin (ehkä aamu
kolmelta?), jotka kehuttiin heti
kättelyssä maailman paskimmiksi
sitseiksi. Väkeä oli joka tapauk-
sessa pöydän täydeltä paikalla,
mikä on tähänastinen ennätys
niissä pöytäjuhlissa. Ehkä kaikki
sitsit tulisi pitää kahden promil-
len pohjakänneillä, sillä näissä ke-

muissa ei paljon paskaa puhuttu,
vaan keskityttiin juomiseen ja lau-
lamiseen sekä unohdettiin mitä
piti sanoa ja juotiin sille. Sitsien
allekirjoittaneelle tuli suorastaan
alkukantaisen pakonomainen tarve
painua peiton alle pistämään taju
kankaalle. Osan itesuojeluvaisto
ei toiminut, ja nämä sankarit jat-
koivatkin melkein aamuun omia
kuvioitaan.

LAUANTAI

Lauantaina sitten herättiin yllät-
tävän aikaisin käynnistämään uutta
päivää, johtuen varmaan hyvin nu-
kutusta yöstä. Päivä käynnistyi lois-
tokkaan haisevasti hapankaalilla,
jollain hemmetin saksalaisilla pe-
runamykyillä ja bratwurstilla. Sekä
tietenkin OlutOluella, joka mais-
tui heti aamusta yhtä laimealle ja
kivennäisvetiselle kuin aina ennen-
kin. Kaikkien aamu ei ollut yhtä
iloinen, varsinkin johtuen haisev-

asta hapankaalista
joka lävisti tunk-
kaisen mökki-il-
man tuoksullaan.
Todellakin sem-
moinen herkku,
joka haisee nok-
kaan tappavan
pahalta siihen
asti että itse sitä

maistele. Samalla kirjoitimme myös uusia juomapelisääntöjä, jotta ilta kuluisi entistä rattoisemmin.

Iltapäivällä koitti sitten odotettu excusuunnistus, johon osallistui krapulaesteiden vuoksi vain kolme joukkuetta. Vaikka vähän sateli, niin ei se meitä lannistanut. Joukkueiden vähyydestä huolimatta voin kuitenkin taata, että näillä kolmella joukkueella oli elämänsä eniten hauskaa, enemmän hauskaa kuin missään suunnistuksessa ikinä ennen. Mukaanlukien fuksisuunnistus. Ja kaikki wappusuunnistukset. Voittajajoukkueeksi selvisi pisteen erolla Salla, Jaakko, Teemu ja Vesa. Onnittelujen lisäksi tuoreet voittajat saivat S'more-tarvikkeet, joiden parissa juhlistaa iltaa.

Tämän jälkeen käynnistyi sama pinkiponki-juomapeli-flunkyballlimbo. Illalla myös saunottiin, ja lauleskeltiin nuotion ääressä, kun se vihdoinkin saatiin syttymään. Excuvihko täyttyi, ja kaikilla oli erinomaisen hauskaa. Allekirjoittanut myös totesi että gambinapullo luo hauskuutta ympärilleen, ja kaikki naurattikin paljon tavallista enemmän. Varsinkin Sallan juomapeli. (tuu-du-du-du-tuu kyrpä). Paitsi mistäpä minä tietäisin kun sammuin ensimmäisen kolmen kortin aikana mukavaan peittorullaani.

SUNNUNTAI

Viimein koitti sunnuntaiamu masentavine uutisineen: olisi noustava, siivottava ja lähdeävä kotia, kaikki omille tahoilleen. Mökkiä sitten alettiin siivoamaan, itse kukin tietää kyllä miten paljon tuli siivottua, ja mikäli joku tuntee piston sydämessään, niin on se oikein ja kunnollista. Siivotkaa sitten ensikerralla tuplasti enemmän, senkin pylypääät. Excubusissa kuunneltiin vielä viimeiset tinasormukset, ja surettiin teiden eroamista. Näin syysexcusu 2018 saatettiin päätökseen, ja kaikki jatkoivat hiljaista krapulaista taivalustaan omia kotejaan kohti. Kotonan odotti kaikki se, mikä aina ennenkin exculta palattaessa: ahdistava hiljaisuus, yksinäisyys, sekä darran sumentamat seinät.

Opettajan pedagogiset opinnot: erään auskun kertomus

Kevään opetusharjoittelijat alkavat nyt olla kypsiä opettajia sekä varmasti kypsiä norssiin, joten Reeman toimituksesta oli hyvä idea kysellä muutamia asioita harjoittelijoilta. Molemmat päätoimittajat ovat tällä hetkellä Norssilla, (minkä saattaa huomata tekstin myöhäisestä julkaisuajankohdasta) joten tuntui sopivalta haastatella muitakin heidän kokemuksistaan. Ehkä tämä innostaa jotakuta muutakin lähtemään opettajanuralle, kun voi tietää, mitä odottaa!

Aluksi ajattelimme koostaa pienen infopaketin opettajaopinnoista niistä mahdollisesti haaveileville. Opettajan pedagogiset opinnot siis ovat sivuainekokonaisuus, joka koostuu 60 opintopisteestä, joista 30 suoritetaan kolmannen vuoden keväällä ja toiset 30 neljännen vuoden syksyllä. Harjoittelut muo-

dostavat niistä 15 opintopistettä, joten aika moni opintopiste koostuu pedagogisista opinnoista, eli luennoista ja lukemattomista opintopäiväkirjoista, reflektiologeista, opintologeista ja oppimisreflektiosta.

Luennoilla ei kuitenkaan puhuta hirveänä varsinaisesta opettajantyöstä, vaan kasvatopsykologiasta. Ainedidaktiikan kurssi on ainoa, jossa otetaan pieni pintaraapaisu itse opettamiseen. Luennot myös menevät enemmän käytännön suuntaan sitten, kun Normaalikoululla opettamisen lomassa käytävät luennot alkavat.

Tämä ei kuitenkaan ole mitenkään paha juttu, sillä käytäntö tuntuu olevan paras tapa oppia opettamaan. Jokaisella nimittäin on oma opetustyyhinsä, ja tämä tyyli ja rooli löytyy käytännön kautta kun itsevarmuus opettajana kasvaa. Alun jännitys häviää pikkuhiljaa, ja luokan edessä oleminen alkaa tuntua luontevalta ajan myötä. Suosittelen kuitenkin valmistautumaan tunteihin huolellisesti. Se että tiedät mitä tunteilla tapahtuu ja varaudut huolellisesti siihen että tekeminen loppuu kesken, helpottaa tuntien pitoa huomattavasti.

Itse opetusharjoittelu alkaa vasta maaliskuussa, mutta se vie aika paljon aikaa päivästä ja vielä enemmän vapaa-aikaa. Ei se toki kestä joka päivä kahdeksasta neljään, mutta silti kannattaa varautua siihen että norssin aikaan ei jaksa suorittaa mitään muuta tai ilmaantua iltaluennoilille. Poissaoloihin suhtaudutaan pääosin nihkeästi, mutta mikäli meno on absoluuttisen pakollinen (esim. lääkäri) niin poissaolon _voi_ ehkä olla mahdollista. Riippuen ohjaajasta tai luennon pitäjistä.

Itse harjoittelussa sitten pidetään tunteja aluksi pareittain. Sitteen kun olet saanut tarpeeksesi parin kanssa työskentelystä ja tuntien pätkäilystä sekä powerpointien jakamisesta ja pyörittelystä, saat vihdoin pitää yhden tunnin itsekseksi. Ja usko minua kun sanon että se on paras hetki kun ei tarvitse enää säätää kenenkään kanssa.

Harjoittelun mukavuus riippuu toki monesta tekijästä, mutta pääosin siellä on ollut kuulemani mukaan yllättävän mukavaa. Opetettavien ryhmien taitotasot vaihtelevat, ja eri opettajat suosivat erilaisia opetusmetodeja. Tämän vuoksi onkin hyvä, että ryhmät sekoittuvat välillä ja ohjaavat opettajat sekä ryhmäläiset vaihtuvat.

Syksyllä sitten sama hom-

ma alkaa alusta, mutta nyt pääset pitämään itse tunteja. Meidän ryhmässä pidettiin viikon kestäviä kokonaisuuksia, eli kolme tuntia viikossa. Pääsimme myös opettamaan eri ikäryhmiä, ja näin saimme kuvan siitä että miten opettaminen, ajankäyttö ja opetettavien asioiden haastavuus muuttuu ikäryhmän mukana. Toiminnallista tekemistä on eri määrissä, ja tekstien parissa käytettävä aika muuttuu.

Loppusyksyllä, harjoituksen kakkososassa, sitten pidetään oma kurssi ja siinä vaiheessa aletaan jo olla melkoisen kypsiä opettajia. Mutta siihenhän on vielä aikaa!

Nyt kun tiedät mistä Norssissa on kyse, niin voit lukea seuraavalta sivulta opetusharjoittelijoiden haastattelun heidän henkilökohtaisista tuntemuksistaan Norssia kohtaan. Kysyimme kaikilta samat kuusi kysymystä. Saimme haastateltavaksemme englannin auskut Tytti Latvamäki-Järvensivun, Kimi Kyllösen sekä ruotsin ausku Ilona Maijalan.

Opetusharjoittelijoiden haastattelu

Tytti Latvamäki-Järvensivu,
Englannin opetusharjoittelija

1. Miten opetusharjoittelu on sujunut?

Opetusharjoittelu on mennyt mielestäni hyvin. Vaikka englanninkielen ohjaavien opettajien työskentely- ja ohjaustavoissa oli paljon eroja, sain hyvän kuvan siitä, millaisia työskentelytapoja kieltenopettajilla on ja pystyn hyödyntämään niitä tulevassa työssäni. Erityisesti päättöharjoittelussa pystyin jo kehittämään omaa opettajuuttani.

2. Mikä on ollut parasta harjoittelussa?

Se, kun yksi oppilaistani oli piirtänyt paperikokeen taakse kuvan ja vastasin siihen omalla piirroksellani. Seuraavalla tunnilla kyseinen oppilas toi minulle pienen paperin palan, johon hän oli piirtänyt kuvan, jossa yhdistyi molemmat kokeen takana olleet piirrookset.

3. Mikä taas on ollut ikävintä (joku tapahtuma tai yleisesti)?

Ikävintä oli vapaa-ajan puute, mutta sekin valmistaa tulevaan työhön.

4. Miksi halusit alkaa opettajaksi?

En tiedä. Se tuntui omalta alalta ja halusin jakaa omaa innostustani kielten oppimisesta.

5. Mitä ikäluokkaa haluaisit tulevaisuudessa opettaa?

Lukioilaisia. Toisaalta myös yläkoululaisten opettaminen on ollut todella antoisaa.

6. Onko mielikuvasi opettajan ammatista muuttunut kuluneen vuoden aikana?

Ehdottomasti! Opettajien työmäärä on valtava siihen nähden, mitä oppilaat koulussa näkevät opettajan työstä. Varsinkin nykyään opettajat ottavat myös vastuun lasten ja nuorten kasvatamisesta, mikä lisää työtaakkaa entisestään. Arvostukseni opettajia kohtaan on noussut valtavasti harjoittelun aikana.

Ilona Maijala

Ruotsin opetusharjoittelija

1. Oikein mukavasti! On ollut kiva päästä tutustumaan käytännössä omaan (luultavasti) tulevaan ammattiinsa ja näkemään, miten siinä pärjää.

2. Yleisesti se, että on päässyt haastamaan itseään ja kokeilemaan edes vähän, mitä on olla opettaja/ millainen opettaja itse on. Parasta on myös ollut toimiva parityökentely! Hyvän parin/pienryhmän kanssa kaikki kurssin opetuksen jakamisesta kokeiden laatimiseen/ tarkistamiseen sujuu niin paljon helpommin ja mukavammin.

3. Ikävintä on varmaankin se, että harjoittelu tapahtui pienellä aikavälillä, eikä mitään harjoittelua ole luvassa enää loppuopiskeluiden aikana.

4. Tykkään auttaa ihmisiä ja haluan jollain tavalla olla mukana kasvatamis-/kehitysprosessissa. Lisäksi tykkään yksinkertaisesti opettaa ja neuvoa ihmisiä muun muassa kielioppimateriaalissa.

5. Aiemmin olin varma, että haluan opettaa lukiolaisia, mutta nyt valitsin yläkoululaiset. Yläkoululaiset ovat niin eläviä ja antavat itsestään paljon!

6. Mielikuva siitä, mitä opettajan työ pitää sisällään ei sinänsä muuttunut, sillä tiesin jo alun alkaen, että se pitää sisällään ihan älyttömästi erilaista hommaa. Ehkä eniten on muuttunut se, millaisena

opettajana itsensä näkee.

Kimi Kyllönen

Englannin opetusharjoittelija

1. Opetusharjoittelu oli tähänastisten opintojen mukavinta aikaa. Pikkuisen se alkuun pelotti, mutta itsevarmuuteni kasvoi viikko viikolta selvittyäni harjoittelun heittämisestä koitoksista. Oppitunneilla ylläpidetyn asiallisuuden vastapainona oli sopivissamäärin hulluttelua Auskuhuoneella uusien opettajaharjoittelijakavereiden kanssa.

2. Harjoittelussa parasta oli tieto siitä, että lähes kaikki saatu tieto ja kokemus oli sovellettavissa opettajan työssä, toisin kuin suuri osa muusta opiskeltavasta aineosaamisesta. Lähes yhtä parasta oli harjoittelun tuoma mahdollisuus koittaa siipiään opetuksessa turvalisessä ja rakentavassa ilmapiirissä - vastaavia mahdollisuuksia ei todennäköisesti tule enää työelämässä vastaan.

3. Ikävintä oli Moodle-tehtävät ja erilaiset itsereflektoinnit. Liekkö tuo luonteen vika, mutta monet niistä päättyivät melkoiseksi itsensä ruoskimiseksi. Palaute näihin: "tehtävä hyväksytty".

Onneksi ohjaavien opettajien palautekeskustelut kuitenkin antoivat vahvistusta, että oma opettajana kasvu on menossa oikeaan suuntaan.

4. “Because I can’t sing or dance.”

Sytä on monia: koulu on perustellusti tutuin kodin ulkopuolinen ympäristö, joten itsensä kuvittelemisen sen luokkahuoneisiin työntekijänä ei ollut hankalaa tai yllättävää. Oma koulumenestys englannissa johti myös tiettyihin käsityksiin siitä, että opettajaksi opiskellessa opiskeltavaa olisi vain kasvatustieteen osalta. Nyt tiedämme paremmin, että aineosaaminen ei automaattisesti korreloi aineesta kiinnostumisen kanssa. Go figure.

5. Yläastealaisia ainakin alkuun.

6. Kyllä. Opettajan tehtävät ovat kuulemma laajentuneet niiltä ajoilta, kun itse olin peruskoulussa. Oppikirjat ja vihkot eivät enää riitä yksistään tuntityöskentelyn ylläpitämiseen, vaan työssä tarvitaan enemmän luovuutta valmistella uusia ja sovellettuja materiaaleja, sekä viihdyttävämpiä ja tehokkaampia opetusmenetelmiä. Näiden handlaaminen muiden tehtävien ohella vaatii työn- ja ajanhallinnantaitoja.

Työterveysriskit ovat myös enemmän esillä, niin psyykkisen kuin henkisenkin hyvinvoinnin osalta. Näihin syinä voi olla lisääntynyt työmäärä, moniongelmaisten oppilaiden määrän kasvu, sekä kouluista yhä useammin paljastuvat sisäilmaongelmat.

Kaiken huomioiden, kesä-heinäelokuu ei enää kuulosta ihan yhtä hyvältä diililtä.

Vihreät kuusikoristeet

Janina Ikäheimo ja Veera Asukas

Tarvitset:

- Vihreää A4-printtipaperia
- Sakset
- Liimaa
- Koristeita: timangeja ja lumihitaleita

1. Taita paperi nurkasta vieden niin, että siitä muodostuu tasasivuinen kolmio. Leikkaa ylijäänyt osa pois.

2. Leikkaa kolmioon viiltoja aukiolevalta sivulta taitettua keskiosaa kohti.

3. Aukaise paperi. Viiltoja pitäisi olla lähes paperin kärkeen asti.

4. Taita lipareet yksi kerrallaan keski-kohtaan. Liimaa ne paikalleen.

5. Sehän alkaa näyttää jo kuuselta!

6. Koristele kuusi haluamallasi tavalla. Me laitoimme niihin pieniä strasseja "joulupalloiksi" ja kärkeen lumihiutaleen tähdeksi.

Vaihto-opiskelijana Ruotsissa, eli kuinka lakkasin ole- masta huolissani ja opin rakastamaan fikaa

Joonas Uusitalo

Falun on n. 35 000 asukkaan kaupunki, joka sijaitsee Ruotsin bündellä, eli Taalainmaan läänin keskellä, noin Turun korkeudella. Tänne pisti joku pystyyn yliopiston, jonne myös Oulusta voi tulla vaihtoon. Millaista opiskelu ja elämä rakkaan naapurivaltiomme kamaralla sitten on?

OPISKELU

Ruotsi on yhteiskuntana muuten hyvin samankaltainen Suomen kanssa, mutta korkeakoulu on monella tapaa hyvin erilainen. Ensimmäinen asia, joka minut yllätti jo hakuprosessin aikana. Täällä harrastetaan ihan julmetun kokoisia kursseja. Kurssit ovat joko 7,5 opintopisteen tai 15 opintopisteen kokoisia. Esimerkiksi minulla on täällä puolen vuoden aikana vain kolme kurssia, joista kaksi on vain puolen lukukauden mittaisia niin, että yhtä aikaa menossa on vain kaksi kurssia. Molemmilla kursseilla on vain yksi seminaari viikossa, ja kaikki muu opiskellaan itsenäisesti. Tämä lykkää opiskelijalle itselleen suuren vastuun kurssin asioiden osaamisesta. Esimerkkinä

englantilaisen ja amerikkalaisen kirjallisuushistorian kurssini, jolle piti lukea joka viikko n. 200 sivun edestä kirjallisuutta, katsoa videolta luento ja valmistautua seminaariin, jossa keskusteltiin kulloinkin vuorossa olevan kirjallisuuden (yleensä yksi kirja) sisällöistä ja teemoista. Täällä harrastetaan myös paljon etäkursseja, jolloin seminaarit hoidetaan omaa tietokonetta käyttäen. Nämä ovat aivan hirveitä, teknisten ongelmien riivaamia ja vain etäisesti opiskelua muistuttavia kohtaamisia, mutta kyllä niidenkin kanssa pärjää. Kauheinta oli vetää esitelmä tämän online-alustan, kautta, kun vastaanottajille välittyi vain diat ja puhujan ääni. Siitä oli pöhinät kaukana.

YLEINEN ELÄMINEN

Hinnat eivät ylipäänsä poikkea Suomen hintatasosta pieniä poikkeuksia lukuun ottamatta. Asuminen on halvempaa, mutta asuntoja on aivan turkasen vähän tarjolla. Päädyin itse asuttamaan erään omakotitalon kellaria, joka on viihtyisä, mutta hieman kolea. Vuokraa

Dalahevosen nahka Taalainamaan museossa

maksan 3500 kruunua kuussa, joka on nykykurssilla noin 340 euroa, ja joka on aika keskihintainen vuokra näillä main. Liikuntaa ja kulttuuria täällä on vähäisemmissä määrin. Falun on kova talviurheilukaupunki, eli mäkihyppyä ja hiihtoa täällä on talvisaikaan reilusti, mutta kuntosalia en täältä edullisesti ja käytännöllisellä sijainnilla löytänyt. Kauppoja on keskustassa hintsusti, mutta vajaan puolen tunnin bussimatkan päässä sijaitsee Borlänge, jonka kauppavalikoima on verrattavissa Oulun keskustan vastaavaan. Valuuttana toimii kruunu, mutta sitä tuskin huomaa päivittäisessä toiminnassaan, kun ihan joka paikassa voi maksaa kortilla, ja hinnat ovat niin helposti laskettavissa euroina. En ole vielä missään oikeasti tarvinnut käteistä,

vaikkakin jossain olisi auttanut, jos olisi ollut ruotsalainen pankkitili, ja sitä myöten yleisesti käytössä oleva Swish-mobiilimaksusovellus.

BILETYS

Ruotsissa elää vahvasti käsitys siitä, että ilman viinaakin voi olla hauskaa, joten viinan kanssa tapahtuvaa hauskaa tulee rajoittaa. Kaupasta saa vain folköliä, joka on korkeintaan 3,5% vahvuista, ja kaikki baarit menevät kahdelta kiinni. KAIKKI. Systembolaget tarjoilee väkevämpiä alkohololeja, mutta on auki arkisin seitsemään ja lauantaisin vain kolmeen. Hinnat menevät suunnilleen niin, että viinit ja oluet ovat halvempia kuin Suomessa, mutta väkevästä saa maksaa itsensä kipeäksi. Bileitä järjestää suhteellisen tiuhaan tahtiin ylioppilaskunnan baari, jossa juomat ovat suhteellisen edullisia, mutta joka kuitenkin

Salibändy on täällä iso juttu

noudattaa alkoholilainsäädäntöä, eli kaikki paardit loppuvat sielläkin kahteen. Niin riettaaksi täällä ei aleta, että viikolla bilettettäisiin, vaan kaikki varsinaiset bailut järjestetään viikonloppuna. Vappu ihan vaan v:llä on täällä suhteellisen iso juttu, mutta biletyt rajoittuu vain yhteen päivään.

FUKSIVIIKOT

Täällä fuksivuosi vedetään läpi kahdessa viikossa, ja siltä se tuntuu. Ensimmäisen kahden viikon aikana täällä on joka ilta jonkunlaista fuksihäppeninkiä ja kaikki vaihtarit lasketaan fukseiksi, jotka bailaavat, kisailevat ja puuhaavat yhtenä joukkueena siinä missä eri aineiden fuksit (tai newbiet, kuten täällä puhutaan) muodostavat omia joukkueitaan. Tämä on hyvin rankka puristus, sillä kurssit

Yliopiston uusi hieno kirjsto

lähtevät käyntiin heti alusta lähtien täysillä. Kuljin kuitenkin itse ihan joka ikisessä tapahtumassa jo siksi, että pääsen tutustumaan muihin huolella.

Falunin kaivokset, Unescon maailmanperintökohde

KIELI

”Mahtavaa!” saatat ajatella. ”Lähdenpä Ruotsiin vaihtoon, jotta Ruotsin kielen taitoni kehittyvät kuin itsestään!” Ruotsin puhuminen ei kuitenkaan ole aivan selviö. Lähes kaikki ruotsalaiset osaavat englantia. Näiden kahden ja puolen ensimmäisen kuukauden aikana kohtasin vain yhden iäkkäämmän ravintolan tarjoilija ei osannut englantia. Kommunikaatio siis onnistuu kaikkien kanssa myös englanniksi, mutta kukaan ei vaihda englanttiin, vai-

ka sönköttäisit kuinka hirveää rali-ruotsia. Täällä puhuttu ruotsi on myös hyvin helposti ymmärrettävää ihan perus finnjävelillekin. Itse heittäydyin vielä mukaan opiskelijakunnan baaritoimintaan, jossa tulee juteltua muiden tekijöiden sekä asiakkaiden kanssa ruotsia jonkun verran. Olisin voinut lähteä myös paikallisen opiskelijaradion toimintaan mukaan, mutta rajansa kaikella. Vaihtareille on myös olemassa mahdollisuus ottaa kurssuja ruotsin kielellä, mutta siihen en tarkemmin tutustunut. Filologiaa täällä opiskellaan kuitenkin oikeaoppisesti kohdekielellä, toisin kuin joissain eteläisemmän Euroopan maissa.

FIKA

Suomalaisena se vaikuttaa ihmeelliseltä. Miksi ihan tavalliselle kahavilla käymiselle pitää olla oma nimi? Noh, ruotsalaiset jos ketkä ymmärtävät brändäämisen merkityksen. Fika on aivan erityinen kahvihetki, johon rituaalinomaisesti kuuluu kevyt jutustelu ja jotain makeaa. Tämän takia kahviloita on näinkin pienessä kaupungissa monta, ja joka paikasta löytyy tiettyjä, juuri fikaan tarkoitettuja herkkuja, kuten kanelipullia, kookospalloja ja dammsugareita. Kahvi

juodaan yleensä pienemmistä kuppeista, mutta se on paljon vahvempaa, kuin suomalainen Juhla Mokka.

Kaiken kaikkiaan, eihän tämä merkittävästi erilainen paikka ole, kuin Suomi. Kuitenkin joka päivä havaitsen pieniä eroavaisuuksia, jotka huvittavat. Ruisleipää on kaupassa vain vähän, autot pysähtyvät monta metriä ennen suojateitä ja hesen asemesta paras pikaruokala on MAX. Mitään järin villiä eksotiikkaa täältä ei tule löytämään, surströmmingiä lukuun ottamatta, mutta jännittäviä kokemuksia ja uusia tuttavuuksia taatusti. Myös laajemmat kurssikokonaisuudet tekevät opiskelusta syvällisempää ja jännittävämpää kuin koto-Oulussa, ja on vaikeaa löytää oikeasti asioita, jotka täällä olisivat huonommin. Paitsi ne perkeleen baarit.

Oikeaoppinen fika ja dammsugare

SURULLISIA SYYSHAIKUJA

Veera Asukas

Leaf go "cronch cronch cronch"

Taste of stinging autumn wind

Lingers on my tongue

Pebbles in my shoe

Woollen collar stings my skin

Sand in my pockets?

Warm booze in my cheeks

That flushes my cool skin now

Will leave me cold soon

Hämärän turvin

Loistaa lehdet ja kaarna

Maa alla itkee

Jo kylmän turvin

Lentää linnut ja lehdet

Lumen suojaan käy

Resepti joulumuffineihin

Lotta Kauppi

Vanhoja Joulu-Reemoja lueskellessa minulle tuli mieleen meidän äidin tekemät joulumuffinssit! Nämä joulumuffinssit ovat muffinsseja, jotka oikeasti maistuvat pipareilta, ja ne voi kuorruttaa ihan siinä missä piparitkin. Ne myös sopivatt todella hyvin glögin kylkeen.

JOULUMUFFINIT

Tarvitset:

2dl tummaa siirappia

2tl kanelia

2tl kardemummaa

½-1tl neilikkaa

200g voita tai leivontamargariinia

2 kananmunaa

3dl vehnä jauhoja

1dl rusinoita

½dl perunajauhoja

1tl ruokasoodaa

Ohje:

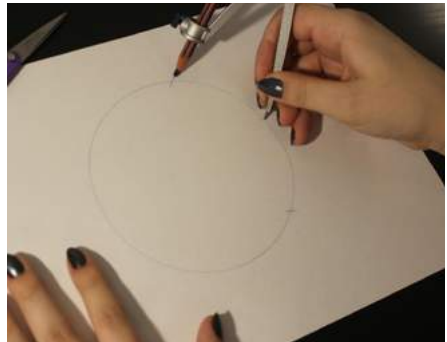
1. Aloita laittamalla siirappi ja mausteet teräskattilaan ja kiehauta. Lisää rasva pieninä paloina kuumaan seokseen. Anna rasvan sulaa ja nosta sitten pois lämmöltä ja anna jäähtyä hetki.
2. Lisää kananmunat seokseen. (Huom: tärkeää ettei seos ole liian kuumaa ettei munat keity!)
3. Sekoita erillisessä astiassa vehnä jauhot, rusinat, perunajauhot ja ruokasooda.
4. Sekoita jauhot ja seos keskenään taikinaksi ja laita muffinivuokiin.
5. Paista 175 asteessa n. 20 minuuttia.
6. Siivilöi valmiiden muffinien päälle halutessasi tomusokeria tai kuorruta kuten pipari!

Kuusikulmaiset lumihiutaleet

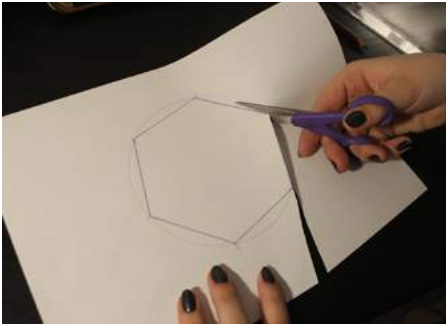
Jonna Latva-Kyyny

Suurin osa on varmaan joskus näin joulun alla askarrellut lumihiutaleita. Tiedättehän; paperista neliö ja sakset käteen? Mutta luonnonlakien ja ihan Wikipediankin mukaan lumihiutale on aina kuusikulmio. Ja minua kun ärsyttää kaikki hitaasti kävelevistä ihmisistä yhdyssanavirheisiin, niin ajattelin ottaa tehtäväkseni opastaa verbalaisia askartelemaan kuusikulmaisia lumihiutaleita.

Askarteluun tarvitset ne vanhat tutut paperit ja sakset, ja jos ei mistään löydy muottia kuusikulmiolle, niin harppi auttaa. Piirrä paperille ympyrän harpin avulla, ja sen jälkeen sillä samalla säteellä valitset kehältä pisteen, johon asetat harpin terän, ja piirrä merkin kohtaan, jossa kynä leikkaa kehän. (kuva 1).

Kuva 1

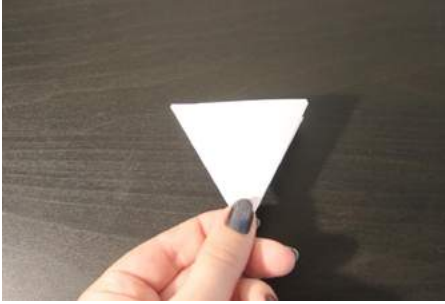

Kuva 2

Siirrä harpin terä tähän merkkiin, ja toista edellinen. Näin kun teet muutaman kerran, huomaat, että sinulla on kuusi merkkiä symmetrisesti ympyrän kehällä. Sitten vain kynä ja viivoitin käteen, ja tehdään pieni pisteestä-pisteeseen harjoitus. Valmis kuusikulmio leikataan saksilla (kuva 2).

Lopun pitäisi olla ihan simppeä. Taittele kuusikulmiosta kolmio (kuva 3). ja rupea leikkelemään (kuva 4).

Itse perfektionistina tykkään tehdä samat kuviot molemmille kyljille, sillä vanhat tutut luonnonlait ja Wikipedia myös kertovat, että lumihiutaleet ovat symmetrisiä. Kun olet aikasi käyttänyt saksia, avaat vain taitokset ja – tadaa! Sinulla on kuusikulmainen lumihiutale (kuva 5).

Kuva 3

Ja näitähän voi tehdä eri kokoisia ja näköisiä, sillä jokainen lumimihutale on uniikki, terveisin luonnonlait, Wikipedia ja memekulttuuri.

Oikein rattoisaa joulunaikaa kaikille, muistakaa lukita tällaiset nipottajat komeroon!

Kuva 4

Kuva 5

Päikkärietiketti

Veera Asukas

Päikkäreiden, eli päiväunien, nukkuminen kuuluu monen opiskelijan elämään. Luulisi, että tämä (jokapäiväinen) aktiviteetti olisi helppoa jo tässä vaiheessa. Tämä ei kuitenkaan ole totta. Päikkäreiden nukkuminen on tarkkaa tiedettä, ja niitä kannattaa suunnitella yllättävän huolellisesti. Seuraamalla näitä vinkkejä maksimoit päikkäreittesi hyödyt:

Aika:

Älä nuku päikkäreitä milloin vain! Sopivin aika nukkua päikkärit on klo 14-17. Tätä myöhempään nukkuminen saattaa vaikuttaa yöuniin. Jos taas nukut päikkärit ennen kahta, tuntuu päivä menevän omittuisesti kahtia.

Kesto:

Päikkäreiden keston kuuluisi olla n. 20 minuuttia. Väsynyt opiskelija kuitenkin tietää, että kolmen tunnin koomapäikkärit ovat joskus tarpeen. Kokeile laittaa herätys n. 20 minuutin päähän päikkäreiden aloittamisesta. Jos väsyttää vielä tolkkottomasti sen jälkeen, jää nukkumaan. Voit katua unenlahjojasi myöhemmin.

Paikka:

Älä nuku päikkäreitä missä vain! Sänkyyn raahautuminen on monesti kohtalokasta, sillä liian pehmeä tyyny ja peitto pitkittää uniasi eksponentiaalisesti. Nuku päikkärit siis mieluiten sohvalla. Älä kuitenkaan unohda vilttiä! Nukkueksa ruumiinlämpö monesti laskee, joten jokin peitto on aina tarpeen.

Nesteytys:

Ota lasi vettä sohvasi viereen. Heti kun herää, juo koko lasi tyhjäksi. Tämä helpottaa tokkuraista oloa ja virkistää yleistä olotilaasi.

Muut seikat:

- Tarkista ennen päiväunia, että kätesi tai korvasi ei jää ruhosi alle. Se takaa erittäin epämukavat unet ja kihelmöivät tai kipuisat jälkitunnot.

- Jos käytät meikkiä, pese ne pois joko ennen tai jälkeen päikkäreitä. Älä jätä niitä naamallesi! Tämä ei tee iholle hyvää: pesethän meikkisi pois silloinkin, kun menet yöunille.

- Harjaa hampaasi! Vesi saattaa auttaa kehoasi, mutta hampaiden harjaus auttaa suutasi.

- Kun nouset ylös sohvaltasi kuin Nosferatu arkustaan, venyttele kunnolla. Kiemurtele ja venkuloi joka suuntaan, jotta jumiset paikkasi aukeavat.

Toivottavasti näiden ohjeiden avulla heräät päikkäreiltäsi työkykyisenä ja suurin piirtein elossa. Nauti päiväunistasi, ja mikä tärkeintä: nuku vastuullisesti. Näin säästyt koko loppuillan kestävältä koomalta, joka vie sinulta kyvyn toimia loppupäivän ajan.

Lähteet:

Ihan vitun väsynyt opiskelija vuosimallia 1996. (noud. 7.12.2018)

Fuksíhaastattelu

Kuten perinteeksi on jo muodostunut, näin vuoden lopuksi Reematiimi haastatteli muutamaa fuksia heidän ekasta syksystään yliopistolla. Kysyimme kuusi kysymystä, jotka löytyvät alta Lue, mitä fuksillemme kuuluu!

1. Miten on fuksisyksy mennyt?
2. Miksi valitsit Oulun Yliopiston ja erityisesti uran kielten parissa?
3. Mikä on ollut lempitapahtumasi?
4. Mikä on lempimuistosi kulu-neelta syksyltä?
5. Mikä kurssi on ollut mieleen?
6. Mitä odotat eniten tulevalta keväältä?

Sara Latvala

1. Fuksisyksy on lähtenyt mahtavasti käyntiin hyvillä fiiliksillä!
2. Oulun yliopisto on sopivan lähellä ja samaan aikaan kaukana omasta kotipaikkakunnasta ja olin kuullut pohjoisen yliopiston hyvästä yhteishengestä ja rennosta tunnelmasta.
3. Fuksisyksyn kaikki tapahtumat ovat olleet mahtavia, mutta fuksisuunnistus Jeesukseksi pukeutuneena oli eppinen!

4. Fuksisuunnistus lienee täten myös lempimuistoni.
5. Approaches to English Language -kurssi on ollut mielenkiintoinen etenkin diskurssianalyysin osilta. On jännittävää miten monin tavoin pystymme vaikuttamaan toisiin ja miten meihin vaikutetaan.
6. Eniten odotan uusia kursseja, viherbileitä ja totta kai opiskelijoiden vappua, josta me fuksit olemme kuulleet paljon!

Joni Jäntti

1. Kivasti! Oon saanut paljon uusia kavereita ja kurssit on menneet ihan hyvin.
2. Oulu on lähellä Kajjjaania ja pilkunviilaaminen lähellä sydäntä.
3. Sexcu! Paras viikonloppuni tänä vuonna.
4. Urheilubileet ja niiden jatkot Pataässä karaokessa.
5. Santerin fonetiikasta ei voi olla pitämättä. Charmikkain luennoitsija koko yliopistolla.
6. Wappua. Tai no sehän ei ikinä lopu, mutta silti.

Matias Ruonala

1. Syksy on mennyt erittäin hyvin. Olen oppinut paljon uusia asioita, jopa myös itsestäni. Opintojen aloittaminen oli loppujen lopuksi paljon helpompaa kuin oletin ja uudet ystävät ovat auttaneen suuresti uuteen kaupunkiin ja ympäristöön sopeutumisessa.

2. Oulu oli lähin yliopisto, jossa kieliä pystyy opiskelemaan pääaineena, joten valinta oli aika helppo. Kielet ovat ihan pienestä asti kiinnostaneet minua ja erityisesti lukiossa tämä intohimo kieliin vain syveni, joten ura kielten parissa tuntui luonnolliselta vaihtoehdolta.

3. Ehdottomasti fuksisuunnistus. Vaikka ei tuntenut ketään vielä kunnolla niin silti meillä oli erittäin hyvä ryhmähenki ja filis oli kyllä kohdillaan!

4. Minulla ei ole yhtä tiettyä lempimuistoa, mutta mieleen tuleen ne hetket, jolloin kavereiden kanssa ollaan naurettu jollekin aivan naurettavalle asialle, liittyi se sitten yliopistoon tai vapaa-ajan tapah-tumiin.

5. ”Approaches to English Language Studies”. On ollut mielenkiintoista huomata kuinka monta erilaista näkökulmaa kieleen saa ja mitä eri keinoja kielen tutkimiseen

on olemassa.

6. Totta kai Wappua! Sitä on heh-kutettu heti koulun alusta lähtien joten odotan innolla mitä keväällä sitten tapahtuu. ;)

Reema-Tiimi kiittää kaikkia kysy-myksiin vastanneita fukseja, ja toivottaa heille rauhallista joulu-naikaa ja mukavaa alkavaa kevättä!

Tuliko Tyrittyä? Ei se mitään!

Veera Asukas

Tuntuuko sinusta siltä, että olet tehnyt niin tyhmää paskaa elämäsi aikana, että tekisi mieli syödä oma pää ja hypätä sillalta alas? Jos vastasit kyllä, niin onneksi olkoon! Et ole yksin. Tässä mytologiaa käsittelevää kirjaa lueskellessani huomasin, kuinka paljon ääliömäisiä tekoja jopa jumalat tekevät. Siispä päätin kerätä muutaman helmen pohjoismaalaisesta mytologista ja jakaa ne teidän kanssa siinä toivossa, että teille tulisi ehkä parempi mieli. Edes vähän.

Thor: Thor, maan ja ukkosen jumala, on tehnyt paljon typeriä asioita elämänsä aikana. Thor muun muassa löi kivijätti Hrungrin heittokiven niin pillunpäreiksi, että siitä lensi kivisiru niin syvälle Thorin päähän, ettei sitä saatu millään pois. Hänelle myös tarjottiin juomasarvea josta hän joi niin, että hän aiheutti vuorovedet mereen. Eli jos joskus tuntuu, että Teekkaritalolla on mennyt yli, niin sentään et juonut Kuivasjärveä tyhjäksi.

Loki: Loki, ilkikurinen jättiläinen joka eli aasajumalten joukossa, on erinomainen esimerkki huo-

noista valinnoista. Lokilla on neljä lasta: Jättiläiskäärme Jörmungandur, helvetin valtiias puolikuollut Hel, kahdeksanjalkainen Sleipnir-hevonen ja hirmuinen Fenrir-susi. Eli jos sinusta, joskus tuntuu että olet hypännyt väärään sänkyyn, sentään et ole saanut lasta hevosen kanssa.

Tyr: Tyr on hieman historian hämärään jäänyt jumala, mutta yhdestä tempusta hänet tunnetaan. Kun Fenrir-sutta yritettiin vangita, se halusi pantiksi jumalan käden suuhunsa. Jos hänet vangittaisiin, hän voisi kostaa jumalille saman tien. Mitä Tyr tekee? Laittaa oikean kätensä suden suuhun. Ketään ei varmaan yllätä, että susi vangittiin kuin vangittiinkin ja Tyr oli yhtä kättä köyhempi sen jälkeen.

Niin jumalia kuin ihmisiä tuntuu vaivaavan niin sanottu DBS, eli Dumb Bitch Syndrome. Eli jos sinusta tuntuu, että olet tehnyt jotain älytöntä, joku jumala on varmana tehnyt jotain pahempaa. Chin up!

(lähde: Anni Sumari, Oðinin ratsu – Skandinaaviset jumaltarut. Like. 2007)

Thor Tyrittyään pahemman kerran.

VERBA
UNIVERSITAS OULUENSIS